

Zpět na písňové texty

Obsah ukázky

Odjíždíš

Vem' na to jed

Klobouk plný deště

Odjíždíš

Hudba: Bohuslav Ondráček

Odjíždíš odjíždíš

dálkou voníš

odjíždíš odjíždíš

v závratích

V pletencích kolejí

sny se rodí ztrácejí

tobě zvoní

prozatím

Svět má v tvých očích blůzičku zánovní

však mívá ji na sobě málo dní

jen málo dní

blůzu růžovou

Pak přijdou dny šedivých návratů

a blůza má nejednu záplatu

pak spoustu dní

sháníš novou

Tvůj svět má blůzičku růžovou

tak ztěží mou řeč vnímáš

máš v kufru čtyřlístek s podkovou

je léto vím ne zima

Svět má v tvých očích blůzičku sváteční

a já tu sám postávám zbytečný

snad v kapse máš

lístek zpáteční

Odjíždíš odjíždíš...

Svět má v tvých očích blůzičku zánovní
buď ráda vždyť chodívá málo v ní
jen chvíli v ní
bývá k vidění
Svět nosí blůzičku bílou též
bývá i šedivá bývá béž
Kdo ví jak žít
všechny ocení
Tvůj však má blůzičku růžovou
tak ztěží mou řeč vnímáš
máš v kufru čtyřlístek s podkovou
je léto vím ne zima
Svět má v tvých očích blůzičku sváteční
a já jsem sám náhle zbytečný
Snad v kapse máš
lístek zpáteční

Odjíždíš odjíždíš...

[Zpět na obsah ukázky](#)

Vem' na to jed
Hudba: Karel Zich

Vem' na to jed
v kamnech žádný oheň není
proč si na to hrát
klíč mi v kapse překáží
Vem' na to jed
je mi líto kuropění
že nás musí znát
jak chcem skrýt svá závaží
Vem' na to jed
zvyk nás změnil
svoji šedí
jako plyš
z jasných barev jsou teď
tlumené

Vem' na to jed
nejsem cenný
že jsme bledí
proč to víš
Zbylo z velké touhy
nechtěné

Je mi všeho líto
je mi to líto
tak líto že bych snad radši spal
Je mi to líto

nic nezmění to
Všechno jde dál

Vem' na to jed
já chtěl pouhý týden týdnů
pár let jsem tu zbyl
at' chci jak chci počítám

Vem' na to jed
já se vážně v tobě zhlídnul
vzal i dal svůj díl
hledal v nás co není tam

Vem' na to jed
když jsem s tebou
je mi zima
ty to víš
i když léto vchází

roletou
Vem' na to jed
oči zebou
spolu s tvýma

Tak se ztiš
Vždyť i ticho křičí
za větou

Je mi všeho líto...

[Zpět na obsah ukázky](#)

Klobouk plný deště

Hudba: Karel Zich

Úsměv blázna měl
a půlku v láhvi
A klobouk zmaštěný
stal se kašnou opodál
a ten déšť v něm zněl
když Čas náhle oněměl

O čem snil
ten strašák do zelí?
A déšť myl
tu tvář filozofa
Světadíl
ve snu rozdal celý
za těch pár chvil
klobouk málem
plný vláhy byl

Tak se zprávou stal
jeho klobouk plný deště
zprávou pro blázny
co někam táhnou
Majitel z vína spal
snil ten krásný dávný ještěr
v hloubce vrásek nápis měl
že Čas dávno přeletěl
On svůj Čas

svým vínem zpomalil
Sám ohřál i mráz
když dny nesčítal
Hledač krás
krásu málem párkrát
odhalil
Teď tu u zdi nářků spal
Před ním klobouk
plný vláhy stál

Klobouk plný deště
moh' by klidně i jednou
můj být
Vždyť to stačí jenom jít
a ruku vztáhnout
Tahle trofej putovní
stvořená je pro ráj bláznů
co se vznášejí
za tou stejnou nadějí

Jako on
právě vzbuzený
ze sna do bdění
když právě přestal déšť
Pod hadry mu zněl
dávno puklý zvon
Klobouk s deštěm vzal
Já to nebyl
já to nebyl

kdo se tenkrát smál

[Zpět na obsah ukázky](#)